

Zitting 1979–1980

15 438

Wijziging van de Advocatenwet (Aanpassing aan de EEG-richtlijn betreffende het vrij verrichten van diensten door advocaten)

Nr. 7

BIJLAGE BIJ DE MEMORIE VAN ANTWOORD

Brief van de Commissie van de Europese Gemeenschappen aan de Permanent Vertegenwoordiger van Nederland bij de Europese Gemeenschappen van 10 april 1979

Excellentie,

Bij uw brief nr. 613 van 5 februari 1979 deed u de Commissie van de Europese Gemeenschappen de tekst toekomen van het ontwerp van wet inzake de omzetting in de Nederlandse wetgeving van de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 22 maart 1977, tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening van het vrij verrichten van diensten door advocaten.

Na een grondig onderzoek van genoemd wetsontwerp door de bevoegde dienst heb ik de eer u mede te delen, dat het ontwerp over het geheel in overeenstemming met de richtlijn schijnt te zijn.

Twee bemerkingen dienen echter te worden gemaakt ten aanzien van artikel 16e betreffende de samenwerking met een plaatselijke advocaat.

a. Lid 1 van deze bepaling schrijft voor, dat de bezoekende advocaat bij de uitoefening van werkzaamheden, bij wijze van dienstverrichting, moet samenwerken met een in Nederland ingeschreven advocaat.

Naar het oordeel van de Commissie betreft deze verplichting uiteraard alleen de rechtshandelingen waar tussenkomst van een advocaat verplicht is. In gevallen, waar om het even wie een partij in een geschil kan vertegenwoordigen of haar verdediging op zich nemen, zou het vereiste van tussenkomst van een plaatselijke advocaat buitensporig zijn en een discriminatie vormen strijdig met artikel 59 van het verdrag.

b. Voorts zou ik uw aandacht ervoor willen vragen, dat de Commissie er groot belang aan hecht, dat de inwerkingtreding van de richtlijn de vrijere regelingen en praktijken voortvloeiend uit andere rechtsbronnen onaangetaast laat.

In dit verband kan worden verwezen naar artikel 1 van de Benelux Overeenkomst betreffende de uitoefening van de advocatuur van 12 december 1968, dat aan Belgische advocaten toestaat: «in burgerlijke zaken, strafzaken en administratieve zaken te pleiten voor de rechtsprekende instanties, mits zij worden bijgestaan door een advocaat die gerechtigd is te pleiten ter plaatse waar zij aldus werkzaam zijn». Dit vereiste gaat minder ver dan de richtlijn die de term «samenwerking» gebruikt.

Bovendien geeft deze overeenkomst aan de Belgische advocaat bij het verlenen van diensten zoals de uitoefening van voornoemde activiteit («pleiten»), dezelfde voorrechten en dezelfde verplichtingen als aan de advocaat die hem bijstaat. In deze zin heeft dus de Belgische advocaat bij zijn dienstverlening de hoedanigheid van dominus litis en is in dit opzicht de Nederlandse advocaat niet verantwoordelijk voor de wijze, waarop de Belgische, dienstverlenende advocaat handelt.

Gelieve, Excellentie, de verzekering van mijn zeer bijzondere hoogachting willen aanvaarden.

p.c. F. Braun